

Det selvfølgelige sentrum

for alle frontkjemperne

Vaktskiite i frontkjemperkontoret

Direktor Fermann går og
Oberscharführer Noreger kommer

Oberscharführer Noreger.

Hvor er det frontkjemperen med største selvfølgelighet styrer sine skritt når han kommer på Østbanestasjonen heim på permisjon? I 99 av 100 tilfeller til Frontkjemperkontoret i Stortingsgata 12.

Det har i disse dager vært vaktskifte ved kontorets ledelse. Direktør *Fermann*, som i lang tid på en framrakende måte har ledet arbeidet har måttet frasi seg vervet som leder av kontoret. Hans mange andre gjøremål krevde hans store arbeidskraft fullt og helt. Oberscharführer *Bjørn Noreger* har fra medio januar overtatt ledelsen.

Den første og største oppgaven som kf. Noreger mente sto på kartet var å sørge for at frontkjempernes pårørende her heime fikk den hjelp og støtte de har krav på. Det burde være en selvfølgelighet at heimefronten tar seg av slekten, hustru og barn og hjelper dem. Det er den mest soleklare plikt som er pålagt enhver borger av riket.

Det sosiale arbeid som drives ved Frontkjemperkontoret er ikke det minst viktige. Under sosiallederen, den elskverdige fru *Mehles* ledelse, sørges det for både de frivillige og deres pårørende. Fra denne avdeling av kontoret merker en kanskje mest av arbeidet på den minst åpenlyse måten — hvis en kan si det så inkonsekvent. Her kommer nemlig alle som på en eller annen måte er kommet i direkte vanskeligheter, enten disse no er av økonomisk eller av rent sosial art. Vanskeligheten med å skaffe leiligheter til frontkjempernes heimeværende har bl. a. ført mange til dette kontor.

En annen viktig avdeling av kontoret er arkivet eller stedet hvor samtlige som kommer i kontakt med kontoret blir kartotekført. Det blir ledet av avdelingssjef *Winther* som etterhvert har brakt orden og oversikt i det enorme materiell som fra tid til annen har hopet seg opp. Etter innføringen av

registeringskort med uttømmende personalbeskrivelser, kan en no i en fei finne rede på både frontkjemperne og hans pårørendes vita og data.

Pakkesentralen har hatt en travel tid før og etter jul. I hundrevis og atter hundrevis strømmet pakkene inn fra hele landet. Alt skulde sorteres, pakkes om til dels, forsynes med hilsener og sendes til de forskjellige avdelinger. Samtlige funksjonærer under fru *Svinndals* ledelse sto bokstavelig talt på hodet for å rekke alt sammen. Og det utrolige hendte at det som syntes overmenneskelig likevel ble utført. Hver frontkjemper, hver far eller mor, hver gutt eller gjente som har noen av sine ved fronten fikk sin julehilsen.

Kontoret er en direkte fortsettelse av den samlecentralen som NSK opprettet i 1941.

Ute på Riis ligger frontkjemperheimen som også sorterer inn under kontorets virkeområde. Her kan frontkjemperen få koselig opphold og god kost når han er på gjennomreise eller besøker hovedstaden under permisjonen. Denne frontkjemperheimen har i den seinere tid gjennomgått en inngående oppussing og modernisering. Det er gjort alt som er mulig for å få det så koselig som det går an der ute — og resultatet skuffer heller ikke forventningene.

Frontkjemperkontoret — som er blitt det selvfølgelige midtpunkt for frontkjemperne, er no en institusjon som griper inn i alle forhold som berører frontkjemperen. Det arbeider ut fra ønsket om å vise heimefrontens takk til dem som ligger der ute i aust i kamp for Fører, heim og fedreland. Måtte bare alle nordmenn som forstår å verdsette frontkjemperens innsats gjøre sitt ytterste forat Frontkjemperkontoret får arbeide under gunstigst mulig vilkår.